

על הפרק

לקראת האספה ה־30

בתחילת חודש מרץ, 7-8.3.79, נתאסף בקיבוץ שפיים לאספה הכללית ה־30 שתתקיים בסימן שנת היובל לה.מ.ב. לא אנסה (כי לא אצליח) לסקור 50 שנות התארגנות של מגדלי הבקר באירגון גג - ה.מ.ב., למרות שיתכן שבהזדמנות זאת יש מקום לערוך "חשבון נפש" ולחשוב לאן מועדות פנינו, כהתאחדות העוסקת בעיקר בנושאים מקצועיים, ו/או כאירגון - אגוד־מקצועי הנאבק על זכויותיהם - תרתי משמע - של מגדלי הבקר בארץ. זוהי ודאי אחת הנקודות שנדון בהן באספה הקרובה.

ענף הבקר אצלו נמצא בתנועה גלית מתמדת, עם עליות וירידות, שיאים ושפל שלדאבוננו ל"מצב הפוליטי" השפעה רבה כל־כך. דומני שעלינו להדגיש, לחזור ולתבוע בכל מצב ובכל זמן את זכותנו וחובתנו לספק את מלוא תצרוכת החלב במדינה, בזאת נמצה את בסיס קיומנו, ואם נשיג הכרה בכך היא תשמש לנו ראש גשר לכל יתר פעולותינו. לכאורה קיימת סתירה בין ההתקדמות המקצועית - רמת התנובה והייצור, לפרה כיחידת ייצור, ליום עבודה ולכמות מזון - לבין היכולת הכלכלית לעמוד במשימה ולהמשיך בייצור. דבר המוכיח על שחיקה ונגיסה מתמדת בענף הרפת. בשנה שחלפה (תשל"ח) עברנו שוב את סף פי־הפחת ונפלנו לאחת המהמורות העמוקות שכרו לנו במשך השנים.

משקים רבים, רבים מדי תוך שנה אחת, נואשו ויצאו ממעגל ייצור החלב. אצל הנותרים מופיעים סימני שאלה רבים כאשר מסכמים את העבר (הקרוב) ומביטים לעתיד. לאחר למעלה מחמש שנים מאז המאבק הכללי הקודם, נאלצנו לקרוא שוב את ציבור הבוקרים למאבק ציבורי, כאשר במשך כל אותו זמן חיינו בתקוות וציפינו תמיד "לזמנים טובים יותר" ולא כך היה.

האספה הכללית ה־30 מתכנסת בסימן אותם כנסים ואולי אף "ככנס מסכם" - בחינת תם ולא נשלם. דומני שיותר מבעבר נידרש באסיפה זו לתת דעתנו על דמותה של התאחדות מגדלי בקר לאור מצב הענף בהווה ובעתיד.

להתראות באספה,